

[Bernhard Baunsgaard.]

de vender den tunge ende nedad, så de små indkomster kommer til at bære hele byrden ved at drive samfundet. Det er det, man kalder en rimelig beskatning.

Så var der nogle betragtninger fra venstre om, at man tidligere burde have støttet et venstreforslag. Det var en henvendelse til fremskridtspartiet, men jeg føler trang til at kommentere det, fordi venstre sagde, at så havde man været ude over de vanskeligheder man har i dag. Ja, dér må jeg gøre opmærksom på, at det er venstre, der har skabt os disse vanskeligheder, for den gældende kapitalvindingsskat på fast ejendom er gennemført af venstre og socialdemokratiet mod de andre partiers stemmer herinde. Der var flere grunde til det, bl. a. den, at den lod de store gevinster på hurtige salg, det, der nærmer sig spekulation, men ikke er det, ved de store byer slippe uforskammet billigt.

Så talte hr. Stetter om inflationsskabte værdier og sagde, at det var det, man ville beskutte. Nej, bestemt nej. Hr. Stetter kan ikke være uvidende om, at vi fra radikal side har udarbejdet et forslag om særlig indkomstskat. Det forslag synes jeg man burde tage i stedet for fremskridtspartiets forslag om at afskaffe den. Dette forslag går ud på, at det, der friholdes for at betale særlig indkomstskat, netop er den del, der er skabt af inflationen. Det er da urimeligt, at bare fordi kronen bliver det halve værd, så skulle man til at betale skat af denne kroneforringelse.

Og så burde man, når man ikke kan blive enig om, at andre former for fast ejendom i byerne skal falde ind under det, virkelig også fritage boligen på landet, for dér har fremskridtspartiet jo ret i sine bemærkninger. Den gældende lov, som den er gennemført af venstre og socialdemokratiet, virker hæmmende på generationsskiftet i landbruget. Det er jo den anden side af den lov, som fremskridtspartiet går til angreb på. Nok slipper de store, næsten spekulationsgevinster ved byerne uforskammet billigt, til gengæld rammer man ud efter normalhandlerne på landet, og det er tosset.

Jeg håber, at både venstre og socialdemokratiet kan blive enige med os andre om at gennemføre et fornuftigt kapitalvindingsskatteforslag, der også omfatter byerhvervene. Ellers er jeg bange for, at fremskridtspartiet i længden får lokket flere med til at tro, at vi slet ikke

burde have en sådan skat, og det ville være skade.

Arne Bjerregaard (KrF):

Igen er det jo en snak om arbejdsfri indtægter, hvor man altså mener, at alt, hvad der kommer ind under kapitalvindingsskat eller særlig indkomst, er arbejdsfri indtægter.

Hvis det er arbejdsfri indtægter, så er der andre betydelige indtægter, som ikke kommer til beskatning. Jeg tænker på min egen lille nabo, husmanden, som solgte sin lille ejendom til 340.000 kr. og måtte betale 70.000 kr. i kapitalvindingsskat, ganske vist efter forrige lov. Og så tænker jeg på, at parcelhuset få hundrede meter derfra kunne sælges til 400.000 kr. uden en øre i kapitalvindingsskat. Så siger man, at det er de arbejdsfri indtægter, der beskattes. Jeg må stadig væk sige, at vores kapitalvindingsskat, som den virker i al fald, rammer i flæng og selvfølgelig udelukkende rammer erhvervslivet.

Mangfoldige gange, når vi har snakket om kapitalvindingsskat – og jeg gør det her igen – har jeg snakket om en frigørelsesafgift. Dér er virkelig kapitalgevinster, så det klodser. Men hvad skal man betale dér? Man skal ikke betale kapitalvindingsskat, før man kommer ind i byzone. Dér er man helt fritaget. Hele det første kan man snuppe. Så betaler man 40 pct. af de første 200.000 kr. og 60 pct. af resten, medens kapitalgevinsten, som man postulerer det er, når det er en inflation i en normal handel, skal betales med 75 pct. Hvorfor vil man da ikke være med til at kigge på disse forhold og sige: dér, hvor de reelle kapitalgevinster er, kan vi da ikke beskutte dem op imod de 100 pct. i stedet for at beskutte inflationen? Så er vi netop, som fremskridtspartiet helt rigtigt siger, med til at hæmme den udvikling i erhvervslivet, som skal være med til at frembringe den økonomiske formåen, som skal give os alle de andre goder.

Så snakker kommunisterne om, at dette er spekulation i jord. Spekulation har sin egen beskatning. Den kan ikke komme ind under særlig indkomstskat, og jeg mener, at alle de steder, hvor der er spekulation i jord og fast ejendom, beskatter vi den da – ikke altid hårdt nok, det erkender jeg. Vi skal da gerne være med til at beskutte spekulationen betydelig hårdere, end vi beskatter den i øjeblikket.

Så med hensyn til, at en engangsskat er med